

Kenya i oktober 2007

I fredens och framtidens tjänst

– Vill du bli avsläppt här? Det finns inte ett hus i närheten och det börjar bli mörkt. Vi är ute och reser med Lokol som jobbar på NCCK, Kenyanska kyrkornas nationella råd, och mitt i det torra, ökenlika Turkana vill han bli avsläppt. – Jag bor en mil åt det hållet och ni ska vidare åt andra hållet. Tack för skjutsen, säger Lokol och promenerar iväg.

Ja, kontrasterna är stora. Lokol var förutbestämd att bli krigare i den by där han växte upp. När torkan äter upp betesmarkerna ökar konflikterna mellan rivaliserande befolkningsgrupper och Lokol fick tidigt lära sig att avsky pokotfolket i grannbyarna. I dag kämpar han mot klimatförändringarna i sin hemby i östra Kenya.

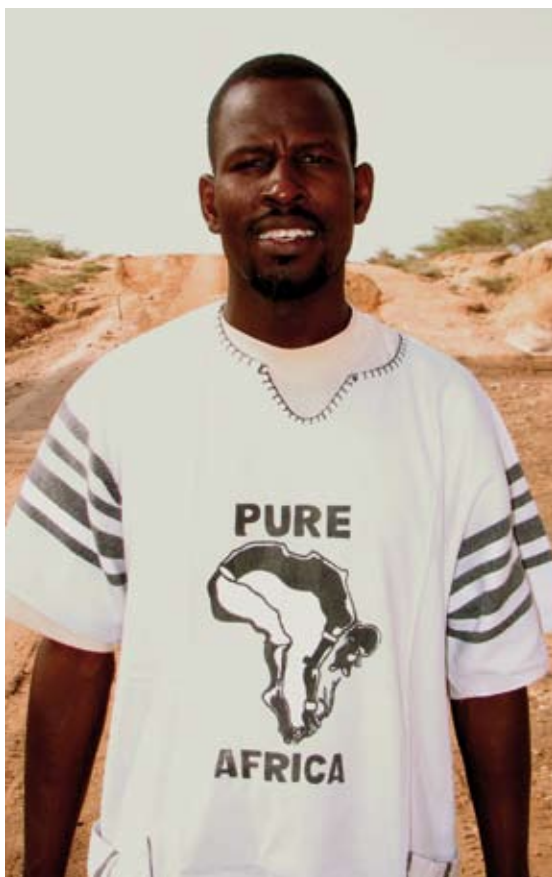

FOTO: BABAK NAJAFI

LOKOL ARBETAR MED FREDS- OCH KLIMATFRÅGOR
I ÖSTRA KENYA.

– Vi måste vända trenden. Hur upptäcker vi torkan i tid? Finns det plantor som vi kan plantera som klarar torka bättre än andra växter, säger Lokol som jobbar med freds- och klimatfrågor inom NCCK. Han bubblar av idéer som skulle kunna göra Turkana grönare och mindre sårbart för klimatförändringarna.

Han är klädd i en stor vit poncho med texten Pure Africa över bröstet och han berättar vidare att han har förslag på en framtida fröbank, på export av dadlar och planer på hur regnvattnet ska tas tillvara bättre än i dag.

– Vi förlorar en massa vatten när det regnar eftersom vi inte har några regnvattenbehållare, säger han upprört.

Det finns mycket att bli upprörd över i Turkana som är en av Kenyas fattigaste provinser. Här har människorna länge kämpat mot torka och erosion som blivit allt värre de senaste åren. Och inte blir det bättre av att befolkningsgrupperna krigar mot varandra när de egentligen borde samarbeta. I dag försöker Lokol sammanföra killar från Turkana och Pokotområden för att få dem att lägga ner vapnen.

– På universitetet upptäckte jag att jag hade mer gemensamt med killar som var pokot än med dem som tillhörde andra folkgrupper i Kenya. Vi hade ju samma bakgrund, vi förstod varandra. Vi kan välja att se bakåt och fortsätta striderna eller att se framåt. Det är bara så vi kan skapa något nytt.

De senaste tio åren har klimatförändringarna tagit ut sin rätt i Turkana. Regnperioderna har blivit färre och mindre pålitliga. Framtidsutsikterna ser bistra ut men Lokol hoppas kunna vända trenden. NCCK har bland annat utarbetat ett särskilt alarmsystem som ska hjälpa lokalbefolkningen att upptäcka torkan i tid. De har tillvaratagit bybornas kunskap om väderförhållanden och den lilla alarmskriften handlar både om månens färg och form och om fåglarnas migrationsmönster. Torkan kanske inte går att förhindra men det går att slakta djuren i tid och torka köttet. På så sätt klarar sig befolkningen bättre och blir mindre beroende av hjälpsändningar.

Men freden är nog så viktig som alarmsystemet. Den är en förutsättning för att folket ska ha kraft att möta klimatets utmaningar. Lokol hoppas att hans exempel ska locka fler att skaffa sig ett yrke i stället för att blir krigare.

– Fredsarbete är som att fiska. Vissa dagar slänger man i kroken och ingen nappar men man vet att fisken finns där.

Klimatförändringarna drabbar allt fler och vi ser en tydlig koppling mellan västvärldens livsföring och situationen för de redan fattiga. Vi i västvärlden måste ta vårt ansvar för klimatfrågorna och också stödja dem som inte har samma förutsättningar som vi har. Genom NCCK kan vi i östra Kenya bidra till att människorna där får förbättrade levnadsförhållanden. Lokol och NCCK visar på hoppet och igen tror vi på att det långsiktiga arbetet ger resultat.

Var med och stöd Diakonias arbete för förbättrade levnadsförhållanden! Sätt in en gåva på PG 90 33 04-4. På så vis är du med och förändrar världen!

Annika Magnusson

INSAMLINGSANSVARIG DIAKONIA

FOTO: BABAK NAJAFI

LOKOL PRATAR MED EN MAN I TURKANA.